

som den højtærede Indenrigsminister har bundet sig til. Men gennem hele Forhandlingen vil det lyse frem, at der intet Forsvar har været ført for, at den Politik er sagligt forstandig, at Maksimalprisen er retfærdiggjort ud fra de foreliggende økonomiske Forhold, og at den netop fører til de Resultater, som man maatte ønske, og som vi alle er enige om at bestræbe os for at naa. Man opgiver at føre Maksimalprispolitikken igennem i Kraft af en saglig Begrundelse, men det bliver dog et Spørgsmaal, om man er tjent med at vinde en partipolitisk Sejr, som i Virkeligheden kun vil føre til videre Skridt paa en Vej, som man ikke har kunnet retfærdiggøre Nyttens og Hensigtsmæssigheden af.

J. Andersen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) har gjort gældende overfor de Udtalelser, jeg fremsatte i Aftes, at ved Ekspropriation til Jernbaner betales der ogsaa Erstatning for Ulemper. Det er rigtigt, der betales Erstatning for Ulemper, for saa vidt den, der har afgivet Jord, faar Ulemper af Jernbaneanlægget med Hensyn til den Del af Ejendommen, han beholder; men for den Jord, han afstaar, faar han den Pris, som Jorden havde, før Jernbaneanlægget blev projekteret.

Det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) sagde de Visdomsord, at Forholdet ved Ekspropriationer til Jernbaneanlæg var det, at hvis de paagældende ikke vilde af med Jorden til den Pris, som blev budt dem, kunde Banen komme til at ligge et andet Sted. Idet jeg forudsætter, at det ærede Medlem ikke har mere Kendskab til de Ting, han taler om, end disse Ord viser, skal jeg bemærke, at Forholdet er dette, som ethvert fornuftigt Menneske ved, at der er ingen, som spørger Jordejerne, om de vil have Jernbanen gaaende over deres Grund eller ej.

Hauge: Jeg skal bestræbe mig for at følge Formandens Henstilling om at gøre Udtalelserne saa korte som muligt, for at vi i dette Møde kan blive færdige med Forhandlingerne om denne Sag. Dersom jeg skulde anke over den Maksimalpris paa dansk Rug, som Indenrigsministeren har fastsat, skulde det være, fordi den har bevirket, at Rugpriserne paa Bornholm er steget; vi retter altsaa ikke vor Anke imod Maksimalprisen med samme Begrundelse, som Venstres Ordfører har brugt. Da Maksimalprisen blev fastsat, var Rugprisen paa Bornholm ikke over

18 Kr. 25 Øre til 18 Kr. 50 Øre pr. 200 Pund. Det kommer af, at vi paa Bornholm har haft en særegen Ordning angaaende Rugopkøb. Allerede faa Dage efter Krigens Udbrud bestemtes det, at der ikke maatte udføres nogen Sædart fra Bornholm, ligesom der ogsaa blev truffet Foranstaltninger mod Udførsel af Kartofler. Som Følge deraf har vi været i Stand til at ordne Brødkornspørgsmaalet saa nogenlunde taaleligt for denne Landsdels Vedkommende. Vanskeligheder har der været, men de er i det store og hele blevet overvundet derved, at man fra alle Sider har vist Fordragelighed og god Forstaaelse af Sagen. Vel har der været nogen Uvillie at spore ogsaa paa Bornholm fra de store Landmænds Side, men den langt overvejende Del af Befolkningen har billiget de iværksatte Foranstaltninger, der er truffne saaledes, at vi for Rønnes Vedkommende har Brødkorn nok i Kommunens Oplag, dens Pakhuse, til 1. September dette Aar, altsaa til Udgangen af dette Aars Høst, og Bornholms Amtsråd er ivrigt beskæftiget med at træffe lignende Foranstaltninger for den øvrige Del af Øen. Jeg nærer ikke Tvivl om, at disse vil lykkes, saa at vi praktisk talt kan sige, at Bornholm har sit Brødkornspørgsmaal løst.

Det har været alles Bestræbelse, som virkelig har interesseret sig for Sagen, at holde Brødkornprisen nede. Rønne Kommune vedtog den 12. September at opkøbe Brødkorn i tilstrækkelig Mængde, og der fastsattes en Rugpris af $7\frac{3}{4}$ Øre pr. Pund og en Hvedepris af $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund. Disse Priser blev anbefalet af landøkonomisk Forenings Formand og Husmandsorganisationens Formand som rimelige, og man opfordrede Landmænd til at sælge deres Rug og Hvede til de saaledes fastsatte Priser, til hvilke Rønne Kommune købte flere Tusind Tønder Rug og Hvede. Følgen heraf har været og er fremdeles, at vi har kunnet sælge Brød billigt. Vi har praktisk talt haft Maksimalpris paa Rug og Hvede, og vi har ogsaa haft Maksimalpris paa Brød. Brødprisen paa Bornholm er i Øjeblikket 72 Øre for et fuld-vægtigt 8 Punds Rugbrød, og der er ingen Grund til at antage, at denne Pris vil blive synderligt forhøjet fra nu af indtil 1. September. Jeg føler mig fuldkommen overtydet om, at hele Befolkningen er vel tjent med de truffne Foranstaltninger, og at det kun er et meget ringe Antal af Bornholms Beboere, der føler sig brøstholdne ved dem. Det